

Velký pátek - Ukřižovat! (Mt 27, 15 -23)

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

Zdravím Vás apoštolským pozdravem: *Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Amen*

Dnes je Velký pátek a my si připomínáme ukřižování našeho Pána.

Ztišme se nejprve k modlitbě:

Modlitba: Hospodine, rozpomínáme se na veliký skutek tvého milosrdenství a slitování. Vydal jsi pro nás svého Syna, Ježíše Krista, aby umřel na kříži a tak nás vysvobodil z moci zla a hříchu. Nevíme, jak bychom ti za toto tvé rozhodnutí, který jsi pro nás učinil mohli poděkovat a tak tě nyní jen prosíme: *Pane, smiluj se!*

Pane Ježíši Kriste, sestoupil jsi pro nás do temné noci zrady, kde jsi zůstal docela sám. Tví nejvěrnější tě opustili, Jidáš tě zradil, Petr tě zapřel. Zůstal jsi bezbranný napospas pohanskému vládci, lstivým kněžím i pošvanému davu křičícímu: Ukřižovat! Ozdobili ti hlavu trnovou korunou a na tvá bedra vložili kříž.

Pane vyznáváme - ty jsi trpěl nevině. My v tom však nevině nejsme. I my tě svým životem, zrazujeme a zapíráme. I my jednáme

často jako pohané, i svůj hlas můžeme slyšet ve voláních tupých davů.
I my tě korunujeme trny a na tvá záda vkládáme kříž. Nemáme co
dodat na svou obranu a tak k tobě jen voláme: *Kriste smiluj se!*

Nebeský Otče, tebe prosíme, sešli nám nyní svého svatého
Ducha. Ten ať otvírá naše srdce, abychom před tebou nehleděli
v pýše na své zásluhy, ani v zoufalství na své prohry. Dej ať nyní
hledíme jen k oběti tvého Syna Ježíše Krista. Ať v něm – Beránku
ukřižovaném - poznáváme svého zachránce a v jeho kříži svou naději
pro tento život i život věčný. *V tom se nad námi Pane , smiluj! Amen*

Jako biblický základ pro svou dnešní úvahu jsem vybral text Mt 27, 15

– 23:

15O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli.

- **16**Tehdy tam měli pověstného vězně, jménem Barabáš.
- **17**Když se zástupy shromáždily, řekl jim tedy Pilát: „Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše, zvaného Mesiáš?“
- **18**Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti.
- **19**Když seděl na soudné stoličce, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nezačínej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny.“
- **20**Velebníci a starší však přiměli zástup, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše zahubili.
- **21**Vladař jim řekl: „Koho vám z těch dvou mám propustit?“ Oni volali: „Barabáše!“
- **22**Pilát jim řekl: „Co tedy mám učinit s Ježíšem, zvaným Mesiáš?“ Všichni volali: „Ukřižovat!“
- **23**Namítl jim: „Čeho se vlastně dopustil?“ Ale oni ještě víc křičeli: „Ukřižovat!“

I. Šibeníční dítě

Tati, proč Ježíše ukřižovali, když byl tak hodný? Na to se mě dnes zeptala má starší dcera Johanka. Ale tu otázku jsme si jistě každý položili mnohokrát. Proč vlastně ten Ježíš dopadl tak špatně, když byl tak dobrý, když je to přece - náš Pán Ježíš ...

Jsou mnozí, o nichž se už od malička říká, že rostou pro šibenici. Možná to někdy někdo řekl i o nás... Možná to říkají o našich dětech...

Také o Ježíši by se něco takového dalo tvrdit. Vždyť ona šibenice mu byla v patách hned od narození... Sotva, že stihl se svými rodiči prchnout z Betléma před Herodovými vrahy. První rok svého života strávil jako uprchlík. Stále v ohrožení...

Jedna věc jsou ovšem vnější, politické i jiné okolnosti, které nás samozřejmě ovlivňují - ale celkem nic s nimi neuděláme. Ježíš nemohl za to, že byl od samého svého narození terčem zájmů mocných; nemohl ani za to, že právě nad ním zazněl hlas Božího vyvolení ... Jinou věcí ovšem je, jestli on sám, svým jednáním si kříž nepřiblížil ...

II. Sestoupil do pekel

Jisté je, že Ježíš provokoval. Ať už mimoděk nebo záměrně.

Provokoval tím, co říkal, co dělal, dokonce i tím, co a s kým jedl a pil.

Provokativní - a pro dnešek aktuální - byl i jeho vztah k nemocným.

Zejména k těm, kteří byli nakažlivou chorobou vyloučeni ze společenství lidí.

Židé takto nakažené umísťovali do karantény. Většinou šlo o ohrazená údolí, z nichž nemocní nemohli ven, ani nikdo nemohl k nim. Jméno jednoho z těchto údolí - *Gehenna* - se v židovském prostředí dokonce stalo obecným názvem pro peklo. Protože, to je peklo - když jste nakažení, nemocní, není vám dobře, možná dokonce umíráte, potřebujete kolem sebe své blízké, ale nikoho kolem sebe nemáte, jste sami, i proto, že se vás ostatní straní, protože se bojí, aby se sami nenakazili...

Ježíš však hranici této karantény záměrně rozrušoval. Slyšel a slyší prosebné volání nakažených a nemocných. Vychází jim vstříc. Léčí je slovem i dotykem ... Jistě není v tomto svém přístupu ani dnes osamocen. Lékařský personál a pečovatelé se denně sklání k lůžkům nemocných. Nedbají přitom na osobní bezpečí a riskují, nejenom nákazu smrtelnou chorobou, ale i to, že budou vyloučeni ze společnosti slušných a zdravých lidí ...

III. Ukřižovat!

Tím se ovšem dostáváme již k zodpovězení té první, zdánlivě dětsky naivní otázky. Jak to, že Ježíše ukřižovali, když byl tak hodný? Inu - právě proto. Střet Boží lásky, která nezná žádné hranice, konvence, ani karantény, ale je za všech okolností prostě láskou, s tím, co my sami považujeme za správné, bezpečné, zdravé, politicky možné nebo nevyhnutelné, musí nevyhnutelně skončit katastrofou.

Když dal shromážděným zástupům vladař Pilát vybrat, koho má propustit, zda vraha Barabáše, nebo „hodného“ Ježíše, lid si vybral. Vybral si Barabáše. *A co tedy mám učinit*, ptá se alibisticky Pilát lidu, *s Ježíšem, zvaným Mesiáš?* A všichni odpověděli: *Ukřižovat!*

Ukřižovat! To volání davů zní dějinami. Ano, je i to naše volání. Dnes se opět ozývá hlasitěji než večera. Ukřižovat - ty co sem zavlekli ten hrozný virus. Ukřižovat - ty co nenosí roušky, ty se srocují v parku, všechny, co by nás mohli nakazit ... Ukřižovat - ty co už onemocněli. Ukřižovat Ježíše Krista, vždyť ten je přece nejvíc nakažen, protože všechny naše nemoci na sebe vzal!

Ukřižovat - tak to i dopadne. Příběh života Ježíše Nazaretského dojde o Velkém pátku svého dokonání. Ale příběh evangelia tím ještě nekončí. Má totiž své pokračování. Už v neděli.

Jako modlitbu poslechněte slova písně 318 (Ó Beránku Boží Svatý)
z Evangelického zpěvníku, napsaná J.A.Komenským: *Ó Beránku Boží
svatý, v oběť za hřích světa vzatý, zabitý na kříže oltáři, k smíření nám
Boží tváři, jenž si vzal i z nás též na se a pryč zanes viny naše: Smiluj se
nad námi, ó Pane. Amen*

A spojme se slovy modlitby Páně:

**Otče náš,
který jsi v nebesích,
posvěť se jméno tvé,
přijď království tvé,
buď vůle tvá,
jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes
a odpusť nám naše viny
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého,
neboť tvé je království,
moc i sláva, na věky.
Amen**